

SchuldInfo

scholing en advies

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders
Postbus 84500
1080 BN Amsterdam

Arnhem, 24 mei 2018

Betreft: klacht namens

.....
.....
.....

tegen

deurwaarderskantoor X

- primair bestuurder de heer Y
- subsidiair degene die tuchtrechtelijk eindverantwoordelijk kan worden gehouden voor de wijze waarop de oproep om voor e-Court te verschijnen is ingericht en wordt uitgevoerd
- meer subsidiair gerechtsdeurwaarder heer Z

Per e-mail verzonden naar: kamervoorgerechtsdeurwaarders@rechtspraak.nl

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij dien ik namens bovengenoemde een klacht bij u in tegen deurwaarderskantoor X (zie bijlage 1 machtiging).

De toegevoegd gerechtsdeurwaarder de heer A (toegevoegd aan gerechtsdeurwaarder heer Z) heeft op 18 september 2017 een oproep om voor e-Court te verschijnen bij exploit betekend (zie bijlage 2). De klacht heeft betrekking op uitbrengen van deze oproep bij exploit, het ten onrechte in rekening brengen van kosten en het ten onrechte raadplegen van de Basisregistratie personen en het digitaal beslagregister gerechtsdeurwaarders.

De klacht is tot de volgende personen gericht:

Primair:

De klacht richt zich primair tot de bestuurder Y van deurwaarderskantoor X, aangezien de klacht betrekking heeft op een standaardwerkwijze (kantoorbeleid) van X die in opdracht van het bestuur op deze wijze plaats heeft gevonden, hetgeen in 2017 naar eigen zeggen maar liefst in 33000 zaken is voorgevallen.¹

Subsidiar:

Indien de bestuurder niet tuchtrechtelijk verantwoordelijk kan worden gehouden, richt de klacht zich subsidiar tot degene die tuchtrechtelijk eindverantwoordelijk kan worden gehouden voor de wijze waarop de oproep om voor e-Court te verschijnen is ingericht en wordt uitgevoerd. Ik verzoek u Kamer in lijn met eerdere tuchtrechtelijke jurisprudentie te onderzoeken welke gerechtsdeurwaarder(s) hiervoor tuchtrechtelijk verantwoordelijk te houden zijn.²

Meer subsidiar:

Mocht de Kamer voor gerechtsdeurwaarders van oordeel zijn dat het tuchtrechtelijk aanspreken van de gerechtsdeurwaarder(s) die eindverantwoordelijk zijn niet mogelijk is, dan richt de klacht zich meer subsidiar tot gerechtsdeurwaarder Z aan wie de toegevoegd-gerechtsdeurwaarder de heer A is toegevoegd die aan mijn cliënt de oproep heeft betekend.

Aangezien uit de publiciteit en het KBvG standpunt duidelijk is dat over deze kwestie een onoverbrugbaar verschil van inzicht bestaat, is er voor gekozen om niet eerst een klacht bij X, maar rechtstreeks bij de Kamer in te dienen.³

De klachten

Mijn cliënt heeft de volgende klachten t.a.v. het uitbrengen van de oproep bij exploit om voor e-Court te verschijnen: De deurwaarder heeft ten onrechte in strijd met wet en regelgeving:

- a. de oproep als ambtshandeling bij exploit uitgebracht;
- b. de Basisregistratie personen en het digitaal beslagregister geraadpleegd;
- c. de kosten met verwijzing naar Btag bij de schuldenaar in rekening gebracht;
- d. e-Court en de rechtbank Overijssel met onjuiste informatie in het exploit op het verkeerde been gezet;
- e. door de wijze van uitbrengen van de oproep onnodig kosten gemaakt;
- f. kosten voor salaris gemachtigde bij de schuldenaar in rekening gebracht.

¹ [E-Court kan wanbetalers 40 miljoen besparen](#), Mr-online 29 maart 2018

² Hof Amsterdam 12 augustus 2014, [ECLI:NL:GHAMS:2014:3696](#) (rechtsoverweging 5.2)

³ Zie over deze kwestie ook het rapport "[Rechtspraak op bestelling?! Stop commerciële rechtspraak!](#)" LOSR/Sociaal Werk Nederland, Utrecht januari 2018.

Ad. a: in strijd met wet en regelgeving de oproep als ambtshandeling bij exploit uitgebracht

De oproep om voor e-Court te verschijnen is bij exploit uitgebracht. Uit het exploit blijkt dat de Basisregistratie personen en het Digitaal beslagregister zijn geraadpleegd en dat er op grond van Btag kosten in rekening worden gebracht. Het uitbrengen van een oproep voor arbitrage bij exploit is echter geen ambtshandeling en wel om de volgende redenen:

Volgens tuchtrechtelijke uitspraken is het geen ambtshandeling

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders heeft zich eerder uitgelaten over de vraag of het uitbrengen van een oproep voor e-Court te verschijnen een ambtshandeling betreft. Het betrof specifiek de vraag of een deurwaarder mag weigeren om een oproep voor e-Court uit te brengen. Wanneer de oproep aangemerkt moet worden als een ambtshandeling, dan zou dit vanwege de zogenaamde ministerieplicht niet mogen worden geweigerd. De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders oordeelt hierover samengevat als volgt:⁴

“Het oproepen van partijen die een procedure voor e-Court willen voeren berust niet op een wettelijk voorschrift maar op een afspraak tussen partijen. Het doen van een dergelijke oproep bij exploit berust dan ook niet op een bij de wet aan de gerechtsdeurwaarder opgedragen bevoegdheid. Partijen bij e-Court zijn immers niet op grond van de wet aangewezen op de ambtelijke tussenkomst van de gerechtsdeurwaarder bij het oproepen van de wederpartij voor een procedure. Een dergelijke oproep kan bijvoorbeeld ook door e-Court zelf worden verzonden.

(...)

Op grond van het vorenstaande komt de Kamer na marginale toetsing tot het oordeel dat een oproepingsexploit voor een juridische procedure bij klaagster niet valt onder art. 2 lid 1 sub a Gdw, als betekeningen behorende tot de rechtsingang of instructie van gedingen. Een andere opvatting zou betekenen dat het gesloten stelsel, waarbij elke ambtshandeling op een wettelijk voorschrift moet berusten, eenvoudig kan worden doorbroken hetgeen niet de bedoeling van de wetgever kan zijn geweest.

(...)

Nu de oproeping door e-Court niet gekwalificeerd kan worden als een ambtshandeling bestaat er op grond van het bepaalde in artikel 11 Gdw geen ministerieplicht voor de gerechtsdeurwaarder. Dit laat overigens onverlet dat het een gerechtsdeurwaarder naar het voorlopig oordeel van de Kamer vrijstaat om – ook zonder dat daarvoor ministerieplicht bestaat – een oproeping bij exploit uit te brengen.”

De Kamer voor gerechtsdeurwaarders heeft eveneens bepaald dat het zogenaamde sommatie-exploit geen ambtshandeling betreft.⁵

Wil er sprake zijn van een ambtshandeling dan moet dit volgens art. 2 Gerechtsdeurwaarderswet bij of krachtens wet zijn bepaald. Volgens de Kamer voor gerechtsdeurwaarders is dat bij de oproep voor arbitrage en het sommatie-exploit dus niet het geval.

Verzoek om er een ambtshandeling van te maken is door wetgever afgewezen

De KBvG heeft nog geprobeerd om een wetsvoorstel tot wijziging van de Gerechtsdeurwaarderswet zo aangepast te krijgen dat een sommatie-exploit en een oproep bij exploit voor arbitrage wel aangemerkt wordt als ambtshandeling. Ze hebben er voor

⁴ Kamer voor Gerechtsdeurwaarders 8 februari 2011, [ECLI:NL:RBAMS:2011:YB0533](#).

⁵ Kamer voor Gerechtsdeurwaarders 27 september 2016, [ECLI:NL:TGDKG:2016:103](#), Kamer voor Gerechtsdeurwaarders 2 mei 2017, [ECLI:NL:TGDKG:2017:57](#).

gepleit om het exploit zoals genoemd in art. 3:37 lid 2 BW aan te merken als ambtshandeling door het op te nemen in het artikel 2 Gerechtsdeurwaarderswet.⁶ De staatssecretaris geeft echter aan dat het een bewuste keus is om er geen ambtshandeling van te maken:⁷

“Uitgangspunt is geweest om alleen bij gebleken absolute noodzaak over te gaan tot het opnemen van nieuwe ambtshandelingen in artikel 2 van de Gerechtsdeurwaarderswet, omdat hiermee deze handeling voor anderen dan gerechtsdeurwaarders in principe wordt uitgesloten dan wel hun inzet in ieder geval minder vanzelfsprekend wordt gemaakt. Het domeinmonopolie voor gerechtsdeurwaarders wordt dan vergroot.

(...)

Ook voor exploit op voet van artikel 3:37 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek is een nadere wettelijke regeling niet nodig. Indien bepaald is dat een verklaring schriftelijk moet worden gedaan, kan zij, voor zover uit de strekking van die bepaling niet anders volgt, ook bij exploit geschieden. Een gerechtsdeurwaarder kan dergelijke handelingen als een andere werkzaamheid als bedoeld in artikel 20 Gerechtsdeurwaarderswet verrichten. Op voorhand is er immers geen reden om te concluderen dat gerechtsdeurwaarders door het verrichten hiervan de goede en onafhankelijke vervulling van het deurwaardersambt of het aanzien daarvan schaden of belemmeren. De noodzaak om te bepalen dat dit voortaan een ambtshandeling is staat niet vast.”

Notitie “Elk exploit is een ambtshandeling” slaat plank mis

Nadat een verzoek tot aanpassing van de wet niet werd gehonoreerd heeft de KBvG een subcommissie in het leven geroepen om te onderzoeken of de wet toch ruimte biedt voor een ander standpunt. De subcommissie kwam met de notitie “Elk exploit is een ambtshandeling”.⁸ Volgens deze notitie is er sprake van een ambtshandeling wanneer in een overeenkomst of bij wet is bepaald dat een verklaring schriftelijk moet gebeuren en dit vervolgens bij exploit gebeurt. De wettelijke basis wordt gevonden in art. 3:37 lid 2 BW. Daarin staat:

“Indien bepaald is dat een verklaring schriftelijk moet worden gedaan, kan zij, voor zover uit de strekking van die bepaling niet anders volgt, ook bij exploit geschieden.”

Op 18 februari 2016 werd dit bestuursstandpunt vastgesteld door de ledenraad van de KBvG.

Het standpunt dat art. 3:37 lid 2 BW de wettelijke basis vormt om een oproep voor arbitrage als ambtshandeling aan te merken is onjuist, zoals in het rapport “Rechtspraak op bestelling?!” wordt onderbouwd. Uit de parlementaire geschiedenis wordt duidelijk waarom lid 2 is opgenomen. In de Memorie van Antwoord staat het volgende:⁹

“Na het eerste lid is een nieuw lid ingevoegd, waarin voor het geval een schriftelijke verklaring is voorgeschreven, wordt bepaald dat deze ook bij exploit kan geschieden. Dit is wenselijk geoordeeld, omdat enerzijds een exploit voor degene ter wiens bescherming het voorschrift strekt, veelal niet minder waarborgen biedt dan een schriftelijke verklaring en anderzijds twijfel bestaat of een exploit als een schriftelijke dan wel als een mondelinge verklaring is te beschouwen.”

Dus vanwege de twijfel of een exploit binnen het vermogensrecht als ‘schriftelijk’ moet worden aangemerkt is dit in lid 2 expliciet aangegeven. De twijfel heeft te maken met de

⁶ Reactie KBvG op wetsvoorstel wijziging Gerechtsdeurwaarderswet, bijlage bij *Kamerstuk II 34047 nr. 3*, [blg-387979](#)

⁷ *Kamerstukken II 2014/15, 34047, 3*, p. 8-9.

⁸ [Elk exploit is een ambtshandeling](#), bestuursstandpunt KBvG, vastgesteld op 18 februari 2016.

⁹ *Kamerstukken II 1970/71, 3770, 5*, p. 53.

oorspronkelijke betekenis van het begrip ‘exploot’: een schriftelijke weergave van een mondeling relaas van de deurwaarder.

Met andere woorden: als er geen twijfel was geweest dat het exploot valt onder het begrip ‘schriftelijke verklaring’, zou art. 3:37 lid 2 BW niet zijn opgenomen. De aanleiding voor deze bepaling maakt goed duidelijk dat art. 3:37 lid 2 BW niet de wettelijke basis vormt voor het verrichten van ambtshandelingen.

Volgens minister Dekker is het geen ambtshandeling

Als reactie op Kamervragen n.a.v. het rapport “Rechtspraak op bestelling?!” geeft de minister aan dat de oproep voor arbitrage geen ambtshandeling betreft:¹⁰

“Of er sprake is van een ambtshandeling hangt af van de vaststelling of de betrokken handeling de uitvoering betreft van een taak die bij of krachtens de wet aan de deurwaarder is opgedragen of voorbehouden. Elke ambtshandeling dient immers op grond van artikel 2 van de Gerechtsdeurwaarderswet (Gdw) op een wettelijk voorschrift te berusten. Een dergelijke grondslag voor de oproeping voor arbitrage zoals e-Court ontbreekt. De oproeping voor arbitrage dient schriftelijk te geschieden (tenzij partijen anders overeenkomen) en op grond van artikel 3:37 BW kan deze oproeping dan ook bij exploot plaats vinden. Dat betekent niet dat de oproeping noodzakelijkerwijs door een gerechtsdeurwaarder moet worden gedaan. De definitie van ambtshandeling in de Gerechtsdeurwaarderswet gaat uit van een opgedragen taak aan de gerechtsdeurwaarder en daarvan is bij een oproeping van e-Court geen sprake.”

Conclusie 1

Gerechtsdeurwaarderskantoor X heeft in onderhavige kwestie, maar ook op grote schaal, in strijd met wet en regeling de oproep voor arbitrage ten onrechte als ambtshandeling aangemerkt en daarmee tuchtrechtelijk laakbaar gehandeld.

Ad. b: in strijd met wet en regelgeving de Basisregistratie personen en het digitaal beslagregister geraadpleegd

Uit de tekst van de oproeping voor e-Court blijkt dat de deurwaarder voorafgaand aan het betekenen van de oproep in de Basisregistratie Personen (BRP) en het Digitaal Beslagregister gerechtsdeurwaarders (DBR) heeft gekeken.

Een deurwaarder is alleen bevoegd om in de BRP te kijken in het kader van het verrichten van een ambtshandeling. Volgens de Wet basisregistratie personen moet het hierbij gaan om gerechtelijke werkzaamheden die uitgevoerd worden op basis van een algemeen verbindend voorschrift.¹¹ Bij de oproep om voor e-Court te verschijnen is hiervan geen sprake. Volgens vaste rechtspraak is het zonder bevoegdheid in de BRP kijken tuchtrechtelijk laakbaar.¹²

¹⁰ [Aanhangsel Handelingen II 2017/18, 1802](#). Zie ook de brief over e-Court aan de Tweede Kamer: [Kamerstukken II 2017/18, 29279, 423](#).

¹¹ Zie [bijlage 5](#) behorend bij artikel 41 van het [Besluit basisregistratie personen](#).

¹² Zie onder meer: Kamer voor Gerechtsdeurwaarders 31 juli 2012, [ECLI:NL:RBAMS:2012:YB0868](#); Kamer voor Gerechtsdeurwaarders 27 september 2016, [ECLI:NL:TGDKG:2016:103](#).

Hetzelfde geldt voor de raadpleging van het DBR. Ook hiervoor geldt dat er sprake moet zijn van een ambtshandeling.¹³

Conclusie 2

Gerechtsdeurwaarderskantoor X heeft in onderhavige kwestie, maar ook op grote schaal, in strijd met wet en regeling bij de oproep voor arbitrage het recht op privacy geschonden door in de BRP en de DBR te kijken en daarmee tuchtrechtelijk laakbaar gehandeld.

Ad. c: in strijd met wet en regelgeving de kosten met verwijzing naar Btag bij de schuldenaar in rekening gebracht

Uit de tekst van de oproeping voor e-Court blijkt dat de deurwaarder bij cliënt kosten in rekening heeft gebracht op grond van het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders (Btag).

In het exploit staat de volgende kostenspecificatie:

De kosten van dit stuk zijn:			
Tarief volgen Btag	€		80,42
Bevraging DBR (12-09-2017)	€		1,52
Bevraging BRP (13-09-2017)	€		1,57

Subtotaal	€		83,51
Verhoging conform artikel 10 Btag	€		17,54

Totaal	€		101,05

Nu er geen sprake is van een ambtshandeling kunnen er op grond van Btag geen kosten bij de schuldenaar in rekening worden gebracht. Zelfs al zou de oproeping wel als ambtshandeling aangemerkt moeten worden, dan nog biedt het Btag geen grondslag voor het in rekening brengen van deze kosten. Weliswaar is per 1 september 2017 in de Gerechtsdeurwaarderswet en in het Btag de term 'dagvaarding' vervangen in 'oproeping'. De reden hiervoor was echter niet om de oproep voor arbitrage een tarief te koppelen, maar vanwege de digitalisering van het procesrecht in het kader van het programma Kwaliteit en Innovatie rechtspraak (KEI).¹⁴ Het betreft hier dus de oproeping voor *overheidsrechtspraak* en niet voor commerciële arbitrage.

Ook minister Dekker is van oordeel dat de deurwaarder geen kosten bij de debiteur in

¹³ Zie art. 8 [Verordening digitaal beslagregister voor gerechtsdeurwaarders](#)

¹⁴ Zie Invoeringswet vereenvoudiging en digitalisering procesrecht, [Stb. 2016, nr. 290](#), artikel XV. Het betreft een wijziging van art. 2 Gerechtsdeurwaarderswet. Zie ook Aanpassingsbesluit vereenvoudiging en digitalisering procesrecht, [Stb. 2016, nr. 293](#), artikel VI. Dit betreft een wijziging van art. 2 Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarderswet. Zie Besluit tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding [Stb. 2017, nr. 174](#).

rekening mag brengen:¹⁵

“Als er geen sprake is van een ambtshandeling mag de gerechtsdeurwaarder de kosten voor deze werkzaamheden niet in rekening brengen bij de debiteur. Ik heb mijn standpunt hierover onder de aandacht gebracht van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). Overigens is het Bureau financieel toezicht belast met het integraal toezicht op het (financiële) deel van het werk van de gerechtsdeurwaarders.

In algemene zin acht ik het in rekening brengen van onnodige kosten bij een debiteur onwenselijk en niet in lijn met de door het kabinet geformuleerde Rijksincassovisie omdat het leidt tot extra schuldophoging.”

De KBvG geeft in reactie op het rapport “Rechtspraak op bestelling?!” aan dat de kosten door de deurwaarder niet bij de schuldenaar maar bij de schuldeiser in rekening wordt gebracht en dat de arbiter deze kosten voor rekening van de schuldenaar kan laten komen.¹⁶

Uit de tekst van de oproeping blijkt echter het tegendeel. De deurwaarder brengt de kosten wel direct bij de schuldenaar in rekening. Er staat immers “tarief volgens Btag” en “verhoging conform artikel 10 Btag”.

Het Btag regelt de kosten die in rekening worden gebracht bij de schuldenaar en niet bij de opdrachtgever.

Conclusie 3

Gerechtsdeurwaarderskantoor X heeft in onderhavige kwestie, maar ook op grote schaal, in strijd met wet en regeling bij de oproep kosten bij de debiteur in rekening gebracht en daarmee tuchtrechtelijk laakbaar gehandeld.

Ad. d: e-Court en de rechtbank Overijssel met onjuiste informatie in het exploit op het verkeerde been zetten

Uit de tekst van de oproeping voor e-Court blijkt dat de deurwaarder bij cliënt kosten in rekening heeft gebracht met verwijzing naar Btag. Hiermee is ten onrechte de suggestie gewekt dat er een wettelijke basis bestaat voor het in rekening brengen van deze kosten. Als er daadwerkelijk sprake is van kosten op grond van Btag dient de deurwaarder deze in rekening te brengen en heeft de arbiter en de rechter bij het verlenen van een exequatur weinig ruimte om deze te toetsen.

Met juiste informatie in het exploit had e-Court tot een ander oordeel moeten komen nu de algemene voorwaarden en het Procesreglement e-Court 2017 geen grondslag biedt om de kosten van het uitbrengen van een oproep bij de debiteur in rekening te brengen, c.q. in een veroordeling in de proceskosten mee te nemen.

¹⁵ [Aanhangsel Handelingen II 2017/18, 1802](#). Zie ook de brief over e-Court aan de Tweede Kamer: [Kamerstukken II 2017/18, 29279, 423](#).

¹⁶ [Reactie van de KBvG op het rapport van de sociaal raadslieden over arbitrage door e-Court](#), Den Haag, 17 januari 2018

Conclusie 4

Gerechtsdeurwaarderskantoor X heeft in onderhavige kwestie, maar ook op grote schaal, aan e-Court en de rechtbank Overijssel onjuiste informatie verstrekt en daarmee tuchtrechtelijk laakbaar gehandeld, met als gevolg dat er per dossier ruim € 100 teveel aan kosten is toegewezen.

Ad. e: in strijd met wet en regelgeving door de wijze van uitbrengen van de oproep onnodig kosten gemaakt

De deurwaarder heeft de oproeping om (digitaal) voor e-Court te verschijnen bij exploit uitgebracht. Op zich is daar niets mis mee, alleen de kosten hiervan worden doorberekend aan de schuldenaar. Een kostbare oproep dus. Kosten die niet aan de schuldenaar mogen worden doorberekend.

Een oproep bij exploit is ook niet nodig. Zowel de algemene voorwaarden als het Procesreglement e-Court 2017 verplicht niet om de oproep bij exploit uit te brengen. Een oproep per aangetekende brief had dus ook gekund. Volgens de rechtbank Almelo biedt dit voldoende waarborgen dat de schuldenaar wordt bereikt:¹⁷

“De voorzieningenrechter overweegt nog over de toelaatbaarheid van de schriftelijke oproeping het volgende. Ingevolge artikel 1025 Rv kunnen partijen overeenkomen dat het arbitraal geding aanhangig wordt gemaakt op de door hen overeengekomen wijze. (...) De arbitrale procedure is in het onderhavige geval aanhangig gemaakt door middel van een aangetekende en per gewone post verzonden brief. Uit de overgelegde stukken met betrekking tot de aangetekende verzending van de oproepingsbrief aan [gedaagde] en uit de online applicatie van PostNL (track&trace) blijkt dat de brief op 8 december 2011 is afgeleverd op het adres van [gedaagde]. Daarmee heeft e-Court voldoende aannemelijk gemaakt dat de brief op correcte wijze is aangeboden. Daarmee is in beginsel ook komen vast te staan dat de brief [gedaagde] heeft bereikt. De wijze van aanhangig maken van het arbitraal geding voldoet naar het oordeel van de voorzieningenrechter aan de vereisten zoals genoemd in art. 1025 Rv juncto Artikel 2 lid 1 van ‘Deel 2 - Arbitrage’ van het Arbitragereglement van e-Court. De voorzieningenrechter wil benadrukken dat, indien door e-Court wordt afgezien van oproeping bij deurwaardersexploit, het noodzakelijk is om - hoewel de overeengekomen wijze van aanhangig maken van het arbitraal geding dat niet omvat - de oproepingsbrief per aangetekende post in plaats van per gewone post te laten bezorgen, omdat alleen dan kan worden aangenomen dat de brief de geadresseerde ook heeft bereikt.”

Ook bij arbitrage voor de bouw is voorgeschreven dat bij een consument als wederpartij de oproep dient te gebeuren bij aangetekend schrijven.¹⁸

Bij verzending van de oproep bij aangetekend schrijven mag de deurwaarder niet het adres controleren in de Basisregistratie Personen, maar bij een zorgverzekeraar als opdrachtgever is dat ook niet nodig. Immers: sinds 1 juli 2016 is voor de zorgverzekering inschrijving in de basisregistratie verplicht, dient de zorgverzekeraar het adres te controleren en worden adreswijzigingen in BRP automatisch aan de zorgverzekeraar doorgegeven.¹⁹

¹⁷ Rb Almelo 5 maart 2012, [ECLI:NL:RBALM:2012:BV8413](#).

¹⁸ Zie [Rolreglement Raad van Arbitrage voor de Bouw](#).

¹⁹ Zie [Wet verbetering wanbetalersmaatregelen: Stb. 2015, nr. 502](#) en [kamerstuknummer 33683](#). Een adreswijziging hoeft sindsdien niet meer doorgegeven te worden aan de zorgverzekeraar, zo meldt ook de [website van Menzis](#).

Zelfs al zouden de kosten van een exploit rechtstreeks bij de schuldenaar op grond van Btag of indirect via de opdrachtgever en een proceskostenveroordeling in rekening mogen worden gebracht, dan nog is er sprake van tuchtrechtelijk laakbaar handelen omdat er onnodig kosten worden gemaakt. Een deurwaarder mag volgens art. 10 van de Verordening beroeps- en gedragsregels gerechtsdeurwaarders geen onnodig kosten maken.

Conclusie 5

Gerechtsdeurwaarderskantoor X heeft in onderhavige kwestie, maar ook op grote schaal, onnodig kosten gemaakt en daarmee tuchtrechtelijk laakbaar gehandeld door de oproep om voor e-Court te verschijnen per exploit uit te brengen en niet bij aangetekend schrijven.

Ad. f: in strijd met wet en regeling kosten voor salaris gemachtigde bij de schuldenaar in rekening gebracht

De deurwaarder heeft bij de oproep € 60 aan kosten voor salaris gemachtigde in rekening gebracht.

U kunt de procedure bij Stichting E-Court voorkomen door onderstaand totaalbedrag binnen 2 weken na betekening van de oproeping te betalen:

hoofdsom conform eis	€	457,86	
rente vanaf de dag der oproeping			p.m.
salaris gemachtigde	€	60,00	
oproepingskosten	€	101,05	
Totaal	€	618,91	+ p.m.

Zowel de algemene voorwaarden als het Procesreglement e-Court 2017 biedt geen basis voor het rekening van deze kosten.

Conclusie 6

Gerechtsdeurwaarderskantoor X heeft in onderhavige kwestie, maar ook op grote schaal, in strijd met wet en regeling bij de oproep kosten voor salaris gemachtigde in rekening gebracht en daarmee tuchtrechtelijk laakbaar gehandeld.

Onderzoek BFT

De klacht van mijn cliënt speelt zich af tegen de achtergrond dat de bestuurder van X zelf heeft aangegeven dat in 2017 in maar liefst 33.000 dossiers een oproep om voor e-Court te verschijnen bij exploit is betekend. Naar alle waarschijnlijkheid is in deze omvang in strijd met wet- en regelgeving op grond van Btag kosten in rekening gebracht, in de Basisregistratie Personen en in het Digitaal beslagregister gerechtsdeurwaarders gekeken en salaris gemachtigde in rekening gebracht.

Voor de beoordeling van de klacht en het opleggen van een eventuele maatregel is het van belang of er sprake is van een incidenteel of structureel handelen en in het laatste geval in welke mate dit heeft plaatsgevonden en met welke gevolgen.

Reden voor mijn cliënt om uw Kamer voor gerechtsdeurwaarders te verzoeken het Bureau Financieel Toezicht opdracht te geven naar aard en omvang van de beklagde handelingen onderzoek te doen. Mijn cliënt verzoekt uw Kamer, de uitkomst van dit onderzoek bij het vonnis en de uit te spreken maatregel te betrekken.

Samenstelling Kamer

Mijn cliënt verzoekt u bij de samenstelling van de Kamer die de klacht behandelt er rekening mee te houden dat er geen direct betrokkenen deelnemen: dat wil zeggen degene die betrokken zijn geweest bij de totstandkoming van de notitie "Elk exploit is een ambtshandeling" en degene die deel hebben genomen aan de besluitvorming in de Ledenraad van de KBvG.

Kostenveroordeling

Mijn cliënt verzoekt de Kamer bij gegrondbevinding van de klacht de wederpartij te veroordelen om:

- de griffierechten;
- en de kosten voor beroepsmatig verleende rechtsbijstand te betalen;
- met dien verstande dat alleen bevrijdend kan worden betaald wanneer deze vergoeding conform bijgaande machtiging rechtstreeks aan ondergetekende wordt betaald (zie voor een toelichting hierop bijlage 3).

Hoogachtend,

mr. A.J. Moerman

Bijlagen: 3